PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 694 (6128) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 14 octombrie 1969

T. STAMA și V. STAMATE, transmit din Havana

STRĂLUCITA REVANȘĂ A FLORETISTELOR

—ECHIPA ROMÂNIEI A CUCERIT TITLUL MONDIAL DUPĂ O FINALĂ EMOȚIONANTĂ, LA TUȘE, ÎN COMPANIA CAMPIOANEI OLIMPICE, FORMAȚIA U. R. S. S.—

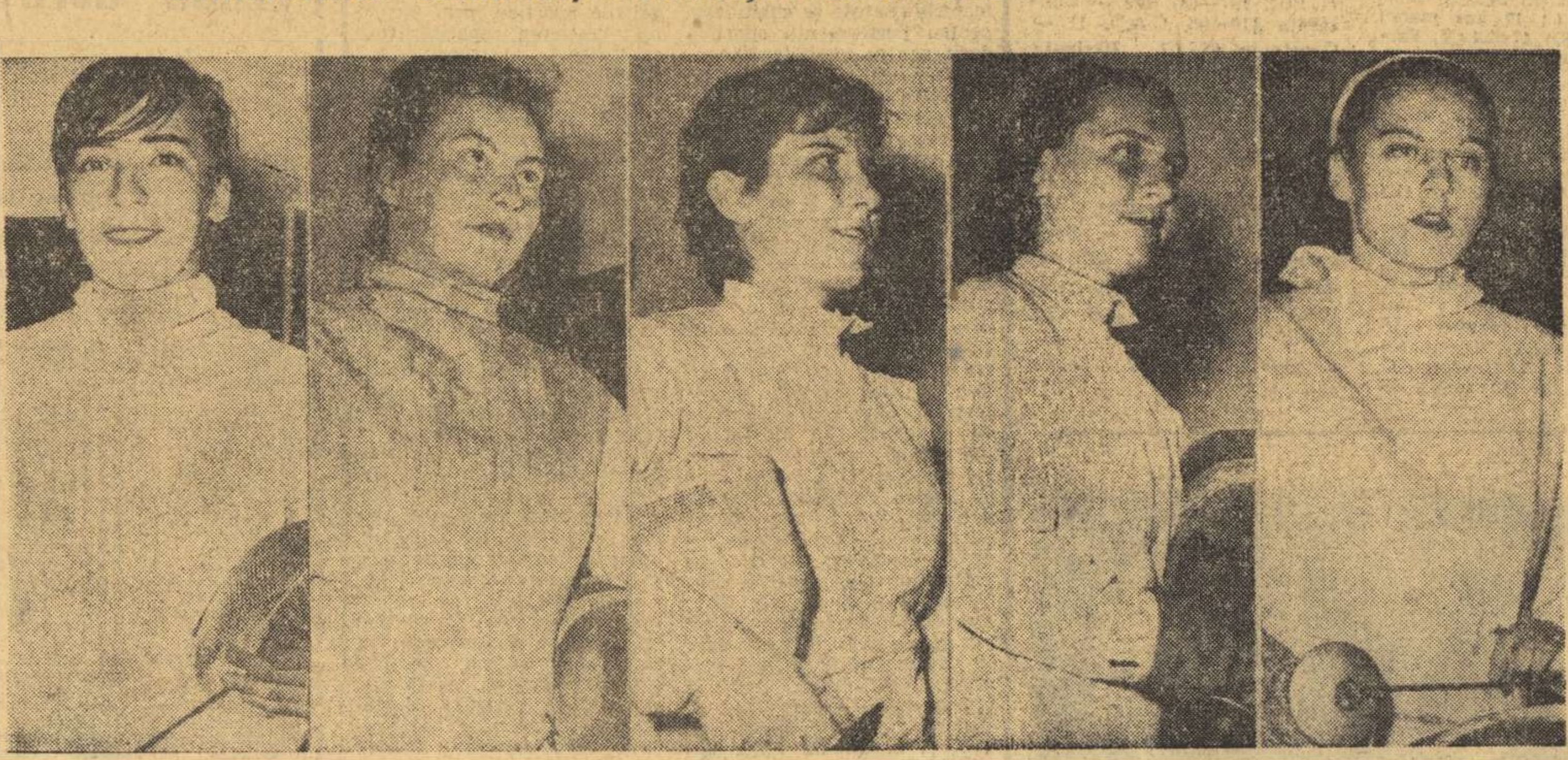

Cvintetul de aur al scrimei românești în acest an. De la stînga la dreapta componentele echipei care a cîștigat titlul mondial: MARIA VICOL, ILEANA DRÎMBĂ, SUZANA ARDELEANU, ANA ENE și OLGA SZABO.

Cam cu un an în urmă, pe meleagurile acestea ale Americii Centrale, tăiate de brîul de foc al Tropicului Cancerului și scăldate de Marea Caraibilor, în Mexicul Olimpiadei a XIX-a, floretistele noastre terminau neînvinse întrecerea pe echipe dar — paradoxal, la prima vedere — abia pe locul III. Să ne reamintim puțin acele clipe, căci ele își găsesc — peste un an — o urmare — fericită — în ultimul episod al campionatului mondial al echipelor feminine de floretă.

Atunci, echipa României ajunsese în semifinalele olimpice, culegînd o serie neîntreruptă de victorii, printre care și una asupra redutabilei formații a U.R.S.S. (9—7). In semifinale, floretistele noastre au terminat la egalitate cu echipa Ungariei (8—8) dar victoria a revenit adversarelor care au avut mai puține tușe primite (49—52). În continuare, acestea au luptat în finală cu sportivele sovietice în timp ce floretistele noastre au intrat în posesia medaliilor de bronz întrecîndu-le pe reprezentantele Franței la o diferență de numai două tușe. Așa a fost la Ciudad de Mexico!

Acum, la Havana, floretistele noastre și-au luat o strălucită revanșă pentru dorințele neîmplinite la Mexico.

Mai întîi, ele au întîlnit în semifinale echipa Poloniei (și nu pe cea a Ungariei cum se anunțase, inițial, la biroul de presă). Întîlnirea a fost destul de echilibrată dar, în cele din urmă, trăgătoarele noastre au cîștigat cu 8—6 (Vicol 3 v, Szabo 3 v, Drîmbă 1 v, Ene 1 v; Urbanski 2 v, Franke 2 v, Balon 1 v, Skladanovska 1 v).

În cealaltă semifinală, floretistele maghiare au fost adversare foarte incomode pentru reprezentantele Uniunii Sovietice, conducîndu-le cu 6—4 și cu 7—5. Ultimele asalturi au revenit, în serie, sportivelor sovietice care și-au apropiat victoria (8—7) calificîndu-se în finală.

Și, iată, față în față, cele două finaliste care aveau să-și dispute titlul mondial timp de 3 ore, într-o luptă cu adevărat epuizantă și care — cum ne spunea trimisul agenției France Presse — a oferit un spectacol emoționant la maximum. Cvartetul românesc alcătuit din excampioana mondială din 1962 (Buenos Aires), Olga Szabo, din Maria Vicol, care avea să aducă cea mai substanțială contribuție (4 victorii) la acest mare succes — Ileana Drîmbă, cuceritoarea medaliei de argint, aci la Havana, în proba individuală și, mezina echipei, Suzana Ardeleanu.

Echipa U.R.S.S. reunea patru floretiste cu prestigios palmares, toate posesoare de titluri mondiale: Galina Gorohova (Paris — 1965), Tatiana Samușenko (Moscova — 1966), Alexandra Zabelina (Montreal — 1967) și Elena Novikova (Havana — 1969),

(Continuare în pag. a 4-a)

BUCURIA

Pe tărîmul sportului, mai mult decît pe oricare altul, evenimentele se succed cu o repeziciune uimitoare, purtîndu-i pe înfocații săi suporteri din cele mai adînci depresiuni ale deznădejdii pe culmile bucuriei succeselor de răsunet. Și cum euforia izbînzii are efecte de anestezic, succesul șterge cu buretele amărăciunile mici și mari, profilează la orizont perspective trandafirii. După miercurea aceea (cine și-o mai amintește...) cînd vorbind despre fotbal — chiar și în șoaptă — aveai impresia comiterii unui fapt pedepsit de codul penal, după miercurea aceea cînd orice vis părea spulberat, a venit însorita duminică a îngenunchierii lusitanilor, însorita duminică a exuberanței și bucuriei dezlănțuite, duminica în care — pentru prima dată — pe stadionul „23 August" s-au simțit adierile Mexicului. Au fost uitate necazurile și înfrîngerile, Dan a devenit din nou idolul Giuleștiului, pe clasamentul grupei I a preliminariilor campionatului mondial se fac planuri pentru un viitor mai apropiat sau mai depărtat. Cota fotbalului a urcat din nou, Dobrin a devenit o celebritate, Dumitrache creierul atacului... Ca de obicei, firesc am spune, fotbalul polarizează toate simțămintele, cere tuturor să-și ațintească privirile numai asupra lui. Firesc am spune, dacă...

Dacă nu departe de Mexicul ce ne înflăcărează imaginația alți tricolori n-ar fi reușit să dobîndească aurul de 24 de carate al mondialelor. La ora primului radiojurnal, la ora cînd erau citite pe nerăsuflate cronicile elogioase ale succesului în meciul cu Portugalia, la ora cînd băieții lui Angelo Niculescu se trezeau, în fine decontractați, o veste venea să adauge bucuriei week-end-ului fotbalistic pe aceea a unei izbînzi așteptate, dorite, a fetelor-mușchetar, a floretistelor noastre participante la campionatele de la Havana. În noaptea în care toți dormeau fericiți, floretistele purtînd ecusonul României dădeau ultimele asalturi pentru cucerirea cununei de campioane ale lumii, se străduiau să întregească aureola scrimei românești. Și au reușit!

Nu cerem înflăcăraților suporteri ai balonului rotund, efectiv majoritari în marea familie a sportului, să-i uite în aceste clipe pe „cei trei D" (Dobrin, Dumitrache, Dan), să-și frîneze bucuria pentru acel 1—0 mai mare decît „Turnul Eifel". Le cerem un lucru pe care, cu siguranță, l-au și făcut. Să-și întregească fericirea, să-și sporească entuziasmul și dorința de a veni mai des pe stadion (pe gazon sau în tribune) adăugînd la registrul bucuriilor succesul fetelor. Și ar mai fi ceva care ar putea să le ofere amatorilor de fotbal prilejul de a reflecta pe marginea acestei victorii. Scrima românească s-a impus cu precădere pe continentul american. Începînd de la Buenos Aires, trecînd pe la Ciudad de Mexico (nota bene!) și Montreal și continuînd la Havana, deci în aceeași parte a lumii, scrima românească a dobîndit cele mai mari succese ale sale. Poate, revenind, scrimerii le vor împărtăși fotbaliștilor (dacă tot sîntem siguri de calificare!) cum se pot obține medalii pe meleagurile descoperite de Columb.

Hristache NAUM

ANGELO NICULESCU OBSERVATOR LA MECIUL GRECIA — ELVEȚIA

În grupa I (europeană) a preliminariilor C.M. este programată mîine la Salonic partida dintre reprezentativele Greciei și Elveției.

Antrenorul echipei noastre naționale, prof. Angelo Niculescu, urmează să plece azi în Grecia pentru a urmări această întîlnire.

Constructorul București, în divizia feminină A de baschet

Turneul de baraj pentru divizia A, desfășurat la Bacău între echipele Constructorul București, Politehnica Iași și Politehnica Brașov, s-a încheiat cu victoria bucureștencelor, mai experimentate și cu cîteva individualități de valoare. Rezultatele înregistrate: Constructorul cu Politehnica Brașov 52—42 (25—15), cu Politehnica Iași 52—37 (28—20); Politehnica Iași cu Politehnica Brașov 48—46 (28—20). **(ILIE IANCU-coresp. principal).**

POPICARI ROMÂNI INVITAȚI ÎN R. D. GERMANĂ

Popicarii români, Petre Purje și Ana Marcu, campioni pe anul în curs la seniori, respectiv, junioare, au fost invitați să participe la tradiționalul turneu internațional de popice **„Cupa Werner Seelenbinder"**. Competiția, aflată la a VI-a ediție, se va desfășura la Dresda (R.D.G.) în zilele de 1 și 2 noiembrie.

Momentul înscrierii golului! Delir în tribune, delir pe banca rezervelor de pe care au sărit, parcă catapultați, Mocanu, Domide, Tufan și Neagu. România a deschis scorul și golul marcat de Dobrin va consfinți victoria meritată a tricolorilor noștri.

Foto: V. BAGEAC

DE PE „RAMPA WEMBLEY" — SPRE MEXIC!

Cum trece timpul! Parcă ieri ne lăsam dominați de sentimentul de deznădejde și de îndoieli, pricinuite de trista zi intrată în istoria fotbalului nostru sub denumirea de „miercurea neagră", parcă ieri ne străduiam să-i scoatem pe tricolori, și, desigur, pe antrenori, din vîrtejul amețitor al unei psihoze ce-ar fi putut influența negativ pregătirile efectuate în vederea meciului cvasi-decisiv cu formația Portugaliei.

Cîte griji întemeiate, la ora aceea, pe **Angelo Niculescu** și **Emerich Vogl**, ca și cum apropierea dificilei partide cu echipa lui Eusebio nu constituia prin ea însăși un serios motiv de neliniște. Chiar Biroul federal transferase întreaga răspundere pe umerii celor doi antrenori în ceea ce privește folosirea lui Răducanu și Dan, jucătorii Rapidului considerați vinovați principali de eșecul formației ceferiste în partida cu Vitoria Setubal, din „Cupa europeană a tîrgurilor".

LAUSANNE-UL, UN PRINCIPIU ȘI UN SERIOS PUNCT DE REPER

Prima măsură a oricărui antrenor ce-și pierde capul în asemenea clipe — cu sufici-

G. NICOLAESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

PRESA ENGLEZĂ SUBLINIAZĂ VICTORIA FOTBALIȘTILOR ROMÂNI

LONDRA 13 (Agerpres). — Ziarul „Daily Expres" a publicat luni o știre intitulată „Echipa Portugaliei s-a prăbușit și nu s-a calificat în turneul final al cupei mondiale de fotbal 1970 din Mexic". În comentariu se arată că Portugalia a fost eliminată duminică la București unde a fost înfrîntă cu 1—0 de echipa României, în prezent favorită a grupei respective. Echipa Portugaliei, clasată pe locul 3 la ultima ediție a campionatului mondial (Anglia 1966), a acumulat numai 3 puncte din 5 meciuri, avînd 4 puncte mai puțin decît echipa României.

Fotbaliștii portughezi trebuiau să învingă duminică pentru a rămîne în cursa calificării, dar un gol marcat de Dobrin în minutul 30 a adus României victoria și a încîntat pe cei 90 000 de spectatori prezenți pe stadionul „23 August".

Știri asemănătoare, mai scurte, au publicat, de asemenea, ziarele „Times", „Morning Star", iar „Guardian" publică această știre însoțită de clasamentul grupei.

OPINIILE OBSERVATORULUI F.I.F.A. LA MECIUL ROMÂNIA-PORTUGALIA

INTERVIU CU DL. FRITZ SEIPELT, PREȘEDINTELE COMISIEI DE ARBITRI U.E.F.A.

Ieri, înainte de reîntoarcerea sa la Viena, dl. *Fritz Seipelt*, președintele comisiei de arbitri U.E.F.A. și delegat F.I.F.A. la meciul *România—Portugalia*, din preliminariile C.M., a avut bunăvoința să ne răspundă la cîteva întrebări.

— Am dori să vă referiți, domnule *Seipelt*, la meciul *România—Portugalia*, într-o dublă calitate: de observator F.I.F.A., deci ca persoană oficială, și ca spectator aflat în tribuna stadionului „23 August", alături de 100.000 de iubitori ai fotbalului...

— Cred că este o disociere... diplomatică, pentru a afla un punct de vedere sincer. De aceea am să vă răspund cu o deplină obiectivitate. Din punctul de vedere al observatorului F.I.F.A. consider că meciul a fost excepțional organizat, iar publicul entuziast, obiectiv și corect. Subliniez în special acest aspect, întrucît am întîlnit adeseori, în ultimul timp, un public turbulent care a intervenit nefast în desfășurarea partidelor. Aș fi mulțumit dacă la toate meciurile pe care le voi viziona în calitate oficială, voi constata asemenea comportări sportive. De altfel, am să și consemnez acest fapt în raportul către F.I.F.A.

Opinînd însă ca simplu spectator, pot afirma că jocul a fost puțin cam dur. Știam dinainte că miza mare a meciului va impieta asupra calității sale, asupra spectaculozității. Chiar și pe un asemenea fundal de îndîrjire, am fost, însă, pur și simplu, uimit de evoluția excelentă a jucătorilor nr. 8 și 9, de clasa lor internațională. (Dobrin și Dumitrache — n. n.). *Am să vă rog să-mi permiteți să mă refer la arbitraj foarte pe scurt și în calitate... particulară, întrucît numai raportul F.I.F.A. poate conține o apreciere oficială: arbitrul iugoslav Canac ar fi trebuit să conducă jocul cu ceva mai multă autoritate.*

— Considerați că rezultatul final reflectă evoluția partidei, raportul de forțe existent în teren?

— Rezultatul este absolut meritat! Echipa României a prestat un joc modern, spre surpriza multora net superior, din acest punct de vedere, echipei Portugaliei. Și, bineînțeles, că echipa României a avut mai multe ocazii de gol, chiar dacă privind din punct de vedere „estetic" jucătorii lusitani s-au dovedit, în ansamblu, mai pricepuți cu mingea.

Și vă rog, în încheiere, să consemnați gratitudinea mea pentru calda ospitalitate de care m-am bucurat în cele trei zile petrecute la București. Auzisem multe despre tradiționala ospitalitate românească, de la colegii mei, arbitrii austrieci, dar ce-am văzut a întrecut totul. Și nu o spun din complezență!

Paul SLAVESCU

Minutul 14 — portarul portughez, Damas, a înghețat: lansat ideal de Dobrin, Dembrovschi a pătruns în careu, dar a trimis balonul peste bară. Ocazie mare ratată.

Foto: TH. MACARSCHI

Record mondial la ciocan: A. Bondarciuk — 75,48 m

MOSCOVA, 13 (Agerpres). Cu prilejul unui concurs atletic desfășurat la Moscova, cunoscutul atlet sovietic Anatol Bondarciuk a stabilit un nou record mondial la aruncarea ciocanului, cu 75,48 m. Precedentul record era de 74,68 m și fusese stabilit tot de Bondarciuk, la recentele campionate europene de atletism de la Atena.